

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣ

(; † 550 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 2111.
Πεύκου Σιλεντιαρίου ἔκφρασις (α) διὰ στίχων
ἰαμβικῶν τοῦ νχοῦ τῆς ἀγίας Σοφίας.
2119-2158.
- * Δουκαγγίου ὑπόμνημα περὶ τῆς ἀγίας Σοφίας, ἢ εἰς Πεύκου Σιλεντιαρίου λατινιστί
- μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων. 2159—2252
Ἐκφρασις τοῦ "Αμβωνος λεγθεῖσα ἴδιαζόντως
ἐν στίχοις ἱαμβικοῖς μετὰ τὴν πρώτην πά-
ροδον τὴν μεγάλην ἐν τῷ πατριαρχείῳ.
2251—2264.
Εἰς τὰ ἐν Πιθίοις θερμά. 2264.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΟΛΕΩΣ

(; † 582 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 2267.
* Τοῦ λεγάλου καὶ τρισμακαρίου Εὔτυχιου,
πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως βίος καὶ
πολιτεία, συγγραφεὶς παρ' Εὐστρατίου περε-
θυτέρου ταπεινού αὐτοῦ μαθητοῦ. 2273-2389.
Πρόδογος.—Θερμὸς ὁ ζῆλος εἰς τὴν παρούσαν
ὑπόθεσιν, ἀλλὰ νοθρὸς ὁ λόγος κατὰ. 2273.
Οὗτος οὖν ὁ μέγας ἀνὴρ ὅρμαξτο κατὰ. 2277.
- Εὐτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως λό-
γος περὶ τοῦ ἀγίου Πάσχα, καὶ τῆς ἀγίας
Εὐχαριστίας (πάνυ ἀξιόλογος). 2392-2401.(ε)
- Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ πρὸς Βιγλίον Πάπαν, περὶ^{εἰρήνης τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Εκκλησιῶν}
καὶ τῆς ὀρθῆς πίσεως καὶ δύολογίας. 2401.

ΕΥΑΓΡΙΟΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ

(; † 593 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί μετὰ καὶ
ἐλληνικῶν χωρίων. 2405.
* Μετριούπολις παλαιῶν περὶ Εὐαγγέλου.
Εὐαγγέλου Σχολαστικοῦ Ἐπιφα-
νέως, καὶ ἡ πὸ ἐπάρχων ἐκκλη-
σιαστικῆς ἰστορίας βιβλ. σ'.
12416—2883.
- Τὰ κεράλαια τοῦ πρώτου τόμου τῆς Ἐκκλη-
σιαστικῆς Ἰστορίας Εὐαγγέλου Σχολαστικοῦ
καὶ ἀπὸ ἐπάρχων τοῦ Ἐπιφανέως. Νικηφό-
ρου Καλλίστου τοῦ Εανθοπούλου ὁ πίναξ.
Προσήμιον τοῦ συγγραφέως, πᾶς ἐπὶ τὸ γράφειν
τὴν παρούσαν πραγματείαν ἐλήλυθεν. 2420.
- B'. "Οπως ἐφωράθη Νεστόριος, δι' Ἀναστασίου
τοῦ μαθητοῦ διδάσκοντος, μὴ Θεοτόκον,
ἀλλὰ Χριστοτόκον τὴν ἀγίαν καλῶν Θεο-
μήτορα, δι' οὐ αἰτίαν καὶ αἵρετικὸς ὀμο-
λόγηται. 2424.
- C'. Οὐαὶ ὁ μέγας Κύριλλος τῷ Νεστορίῳ ἔγραψε,
καὶ ὅπως ἡ τρίτη σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ ἦθροι-
σθη, μετερήσαντος Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείας,
καὶ Θεοδωρίτου. 2425.
- D'. "Οπως παρὰ τῆς συνόδου καθηρέθη Νεστό-
ριος, τοῦ Ἀντιοχείας μὴ ἐνδημήσαντος. 2428.
- E'. "Ως μετὰ πέντε ἡμέρας ἐλθὼν ὁ Ἀντιοχείας
Ἰωάννης, καθαιρεῖ Κύριλλον τὸν ἀλεξαν-
δρείας καὶ Μέμονα τὸν Ἐφέσου· οὓς ἡ
σύνοδος πάλιν ἤθωσε, καθελοῦσα Ἰωάν-

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α

- A'. "Οτι μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ ἀσεβοῦς Ιου-
λιανοῦ τῶν αἵρετων μικρὸν παυθεισῶν,
ἵστερον ὁ πονηρὸς διάβολος τὴν πίστιν πά-
λιν ἐτάραττεν. 2421.

- (α) Διαφέρει ἡ ἔκφρασις διηγήματος, ὅτι τὸ μὲν φι-
λογία ἔχει τοῦ πράγματος ἔκθεσιν, ἡ δὲ πειρᾶται θεάτρα
ἔργαζεθαι μικροῦ τοὺς ἀκούσατες, καὶ τὸ μὲν καθόλου
ἔτετάζει, ἡ δὲ τὰ κατὰ μέρος. 2417.

(ε) Ἐνταῦθα κεῖται καὶ τὸ ἔξης·

Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῶν
λεγόντων ὅτι γρή καὶ μετὰ τὸν θάνατον εὐχέλαιον ποιεῖν
ἐν νεκρῷ. «Οὐαὶ οὐδα ποίαν ἀβελτηρίαν καὶ ἀτασθαλίαν
μεστὴν περιπίπτουσί τινες ἵερεις ἐν πολλοῖς τόποις, ὡς
ἔμαθον καὶ τὰ ἔξης. » (Ἐν σημειώσει.) 2400

